

PONÈNCIA DE SETMANA SANTA

“Formació. Companya de viatge militant”

Comissió de Formació

del 9 al 12 d'abril 2020

FORMACIÓ. COMPANYYA DE VIATGE MILITANT

Per realitzar aquest document, ens ha estat molt útil la feina feta per l'Oriol Garreta i en Jordi Fontbona sobre la Revisió de Vida

Introducció:

Què entenem per Formació, des del punt de vista d'un militant d'ACO? Pensem que són tots aquells elements que ens van modelant, donant forma cap a un esdevenir autèntics seguidors de Jesucrist, amb tot el que això comporta.

Reconeixem i valorem moltíssim tot el que s'ha fet de Formació a l'ACO, com no pot ser d'altra manera. Tot i que aquest curs la Formació sigui la prioritat del Moviment, sempre ha estat molt important en la història de l'ACO. S'han editat moltíssims documents que podeu trobar a la web: *Dossiers, Documents d'ACO, Anem a Fons, Creixem, Salillum*, etc. També Jornades de Formació generals i de zona, Jornades de Comunicació, Tallers i ponències de Setmana Santa. No acabaríem mai...

El darrer curs ens vam dotar d'un Pla de Formació (també disponible al web), que basa la mateixa en tres eixos: Formació bàsica del militant, Formació bíblico-teològica i Formació político-social. A la Comissió treballem per dur-lo a terme, des de l'escassetat de les poques persones que som (3) i gràcies a l'ajut del Joaquim i la Maria.

Ara bé, el Pla de Formació és el full de ruta que ha de seguir l'ACO per formar els seus militants. Però ara voldríem enfocar-ho des de l'altra banda, és a dir, posar la mirada en el militant, pensar d'on ha de beure el militant d'ACO per formar-se? Pensem que, sobretot, d'aquestes tres fonts: la Revisió de Vida, la Pregària, entesa com a relació íntima amb Jesús i el Pare i la connexió i contacte amb la realitat.

Desenvolupem cada una de les fonts:

- **La Revisió de Vida**

Com diu en Jordi Fontbona, la RdV és un mètode de formació integral, ja que vertebrava tota la vida del militant, unint la vida i la fe. I en ella Jesús ens va alliberant de les nostres paràlisis.

Forma part del nostre ADN, des de la JOC o el MUEC fins ara, a l'ACO. Ja ho deien els testimonis de la 1ª Jornada de Formació d'aquest curs; per tots ells la RdV és i ha estat un element fonamental.

Va formant la nostra consciència de classe en un món consumista i globalitzat.

La RdV és, potser, l'element estrella dels que dèiem que ens modelen per esdevenir autèntics seguidors de Jesucrist. I ho és pel temps que portem fent-la, per la regularitat amb què la fem (o hauríem) i per la seva pròpia essència: fixem-nos que és REVISIÓ DE VIDA. Déu n'hi dó! També per aquests motius és la formació permanent per excel·lència. Per tant, valorem-la, cuidem-la, fem-la bé, "*portem-la en gerres de terrissa*" (2 Cor 4,7) perquè és el nostre gran tresor.

Veiem com entronca amb la formació cada una de les seves parts:

El Veure

Són importants el Fet i les persones implicades.

Tot fet de vida té la seva història personal i col·lectiva. Quan el compartim, el mirem com a part d'un conjunt més ampli, ja sigui familiar, social, laboral,...I és així, com també, ens formem els uns als altres. I en la mesura que ens impliquem esdevenim formadors els uns dels altres.

En aquest procés, es tracta de mirar de nou la vida, de contemplar-la, de reviure-la. També les persones implicades, amb els seus sentiments i reaccions.

El Jutjar

És l'espai privilegiat de trobament amb Jesucrist i el seu Evangeli. Es tracta de contemplar la realitat amb els ulls de Déu.

Cada RdV hauria d'arribar a tocar el nostre cor, com diu Marechal “ *a remoure cada terrós de la meva vida, cada acció per tal de posar-la a la llum del qui és la Llum del món*” I amb aquesta llum remirar la realitat que envolta el fet i la veiéssim transfigurada, d'un color diferent (“*jo faig que tot sigui nou*”). I empesos per aquesta clarividència que ens ha donat l'acostament a Jesucrist, baixarem de la muntanya i anirem a transformar la realitat.

En aquest Jutjar també ens pot ser molt útil l'Estudi d'Evangeli, una eina també molt pròpia de l'ACO. L'EdE ens forma en el millor coneixement de Jesucrist. I aquest coneixement, sens dubte, il·luminarà allò que estem revisant perquè ja no siguem nosaltres qui ho mira, sinó nosaltres amb la mirada canviada, amb els ulls del Pare.

L'actuar

La realitat pot ser canviada, començant per la meva actitud, desitjos, esperances...

Una Revisió de Vida ben feta ha d'arribar a tocar les nostres actituds i sentiments.

Després de tot el que hem rebut de la nostra petita comunitat (l'equip) i de Jesús en el Veure i el Jutjar, podem acollir les crides que Déu mateix ens fa per estendre el seu Regne. És el moment de tancar el cercle: hem mirat la vida, l'hem contemplat amb els ulls de Déu i hi tornem, amb el cor tocat i convertits, disposats a estimar com Jesús.

Ell ens envia a anunciar la Bona Nova “*sense bossa ni sarró*”, perquè el més important per dur a terme aquesta missió som nosaltres mateixos, no els mitjans. I l'èxit no vindrà dels mitjans, vindrà del fet d'actuar d'acord amb Aquell que ens envia.

- La relació íntima amb Jesús, la pregària

No podem parlar d'algú amb qui no parlem, ni anunciar algú a qui no coneixem.

Com diu en Jordi Fontbona, ens hem de preguntar si realment estem posant com a fonament Jesucrist, tal com ens diu St Pau: *“Que cadascú miri bé com construeix! Perquè de fonament, ningú no en pot posar cap altre fora del que està posat, que és Jesucrist. Sobre aquest fonament es pot construir amb or, amb plata, amb pedres precioses (com pot ser la fidelitat a la nostra identitat), o bé amb fusta, herba seca o amb palla”* (els reclams materialistes, egocèntrics i consumistes d'avui) (1Co 3,10-12).

També en aquest sentit Jesús ens avisa sobre què i sobre qui volem edificar: ¿sobre sorra o sobre la roca que és Ell mateix i l'Evangelí? Deixem-nos treballar per Jesús, perquè sigui Ell el nostre fonament, la nostra roca, ja que tal com diu el Salm, *“si el Senyor no construeix la casa, és inútil el treball dels constructors”* (Sl 127)

Pensem que és essencial la relació íntima amb Jesucrist i el seu coneixement. Com ja hem dit, en aquest sentit, disposem de l'Estudi d'Evangelí.

Als evangelis trobem textos on es narra el trobament individual i íntim de Jesús amb persones (Zaqueu, la Samaritana, malalts, etc), i en els que s'hi observa la transformació que provoca en aquestes persones l'encontre amb el Senyor. D'altra banda, també hi ha multitud d'ocasions en què Jesús es retira a pregar, a parlar amb el Pare; i com també, en surt reforçat, segur de la seva missió. També cal fer esment al passatge de la Transfiguració (Mt 17, 1-9): Jesús se'n va a la muntanya a pregar. I aquest cop no hi va sol, l'acompanyen Pere, Jaume i Joan. Es troba íntimament amb el Pare, però acompanyat.

Pel que fa a les trobades de Jesús amb persones, hem triat la de la **Samaritana (Jo 4, 1-42)**. És una dona turmentada, que busca alguna cosa amb sentit. I quan va al pou de Jacob hi troba Jesús; Ell ja és allà esperant-la. Jesús sempre està a l'aguait, sempre ens espera. I quan ella s'adona que Jesús pot saciar la seva set profunda, li diu:

“ *Senyor, dona'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir més aquí a pouar*” (Jo 4, 15). A partir d'aquí comença una conversa entre la dona i Jesús, on queda de manifest fins a quin punt Ell la coneix. I és que Jesús ens espera i ens coneix, sap el que ens passa, el que ens turmenta. Amb Ell no podem dissimular. Ella no es pot guardar l'experiència d'aquesta trobada profunda amb el Messies. Va al poble a explicar-ho, a aquells de qui fugia, perquè n'ha sortit renovada, és una altra dona. Quan els samaritans van a trobar-lo també surten renovats i dient: “ *Ara ja no creiem pel que tu dius, nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món*” (Jo 4, 42)

En aquest text queda molt clar que la trobada amb Jesús no deixa indiferent. Ell transforma el cor de la dona i dels seus veïns. I un cop l'han conegut, en volen més. Ella vol l'aigua viva i ells li pregaven que es quedés.

La Samaritana no deixa escapar la possibilitat del diàleg amb el Crist. I en surt tan transformada que es converteix en un testimoni poderosíssim: els seus conciutadans volen conèixer Jesús.

Aquest hauria de ser el nostre camí: acudir a Jesús, que ja ens està esperant, fer que l'encontre sigui de cor, deixar que ens parli, que ens doni de la seva aigua viva (és la formació que ens dona). I llavors no podrem fer altra cosa que transmetre-ho.

Com a **pregària de Jesús al Pare**, la que mostra un diàleg més llarg de tu a tu, Fill-Pare la trobem a **Jo 17**. Tot el capítol és l'oració que Jesús adreça al Pare just abans de la seva Passió. Hi veiem un Jesús que fa repàs de la seva missió. Hi toca molts temes: glorificació de Déu cap a Ell i d'Ell cap a Déu, Regne de Déu, el món, enviar, creure, amor...

Més que pretendre ser escoltat pel Pare, està expressant la mateixa voluntat de Déu. També s'hi aprecia la constant referència “*als que tu m'has donat*”. És una permanent intercessió per tots nosaltres. Tot el que vol és que Ell, els que Déu li ha confiat i Déu mateix siguin u, siguem u.

Jesús inicia aquesta pregària “*aixecant els ulls al cel*”. És un Jesús no abatut, que presenta al Pare l'acompliment de la missió, un Jesús ple de fe i esperança.

- **La connexió i el contacte amb la realitat**

que ens envolta, des de l'entorn més immediat (família) fins al planeta, passant pels nostres llocs de treball, el moviment, les entitats on estem, els nostres barris i ciutats o pobles, etc.

I com ens forma aquesta realitat? Evidentment, per si sola, de cap manera. Perquè ho faci ens cal ser plenament conscients que formem part de tots aquests col·lectius, ens cal estar informats, ens cal molta escolta, molta contemplació.

A banda d'estar informats, tenim al nostre abast espais d'anàlisi, de debat, d'aprofundiment, etc, com ara Justícia i Pau, Cristianisme i Justícia, Pastoral Obrera i d'altres. Actualment és bastant fàcil que tinguem notícia d'actes, taules rodones, xerrades,... que van en la línia d'ajudar-nos a anar més a fons en el que passa al nostre voltant. Hem d'aprofitar-ho i participar-hi.

En els moments en què estem preparant aquest document, la realitat que afecta ja tot el món és la immensa crisi provocada pel Coronavirus. Per tant, ara és la protagonista d'aquest apartat. Això ha canviat, encara que temporalment, d'una manera molt bèstia les nostres vides. Ni el guionista de ciència-ficció més creatiu ho hagués pogut imaginar mai. I fa dos mesos ningú de nosaltres s'ho hauria cregut. Però ara és el que hi ha. I les conseqüències de tot plegat no sabem quant duraran.

És impossible parlar de tots els àmbits de la realitat i de totes les conseqüències que ens puguem imaginar. Per tant, en farem només uns quants apunts.

Una qüestió que ha quedat molt clara és que aquest sistema econòmic neoliberal en el que vivim no aguanta aquesta crisi. La Sanitat Pública estava ja prou tocada, només li faltava això! Ara, més que mai, es fa evident que "el rei va despulat". Tots ho sabíem, menys ell.

No és cap novetat si diem que aquells que ja vivien en precari empitjoraran, que la situació dels que viuen molts en pocs metres quadrats es complicarà,...

Contemplem:

- Totes les treballadores de l'àmbit sanitari que ho donen tot cada dia
- Totes les treballadores que fan possible que tinguem aliment cada dia i s'exposen tant
- Totes les treballadores que perdran la feina i no serà per poc temps
- Totes les famílies que conviuen amb persones amb problemes mentals o emocionals i no poden comptar amb els ajuts de què disposaven fins ara
- Totes les persones refugiades, que si ja trobaven les portes d'Europa tancades, ara encara més
- Totes les persones que estan a la presó i pateixen un doble confinament
- Tots els malalts del virus que a l'hospital no tenen l'escalf de la família
- Tots els que moren aquests dies i no tenen el comiat que els seus estimats i ells mateixos mereixen
- ...

Què n'aprendrem de tot això? Què estem aprenent? Que cadascú s'ho preguntí. Però segur que serà una de les lliçons més importants de la nostra formació permanent. I, com dèiem al principi, ens modelarà per esdevenir autèntics seguidors de Jesucrist. Amén.

NOTA:

Certament, aquest apartat ha quedat molt marcat per la crisi del Coronavirus. Però és que no només passa que ho tenim absolutament present ara, sinó que les misèries i precarietats de la nostra societat, la realitat dels més dèbils, que en condicions "normals" ja quedaria recollida, ara encara hi queda més. I els dèbils, els que pateixen han de ser protagonistes de la nostra mirada al món.

També som conscients que quan llegiu això, molt probablement, us hauran arribat reflexions des de diferents actors socials, analitzant la situació actual. Però, no hi podem fer més; la realitat és així de canviant i, actualment, més susceptible que mai de ser analitzada.

Per la reflexió

1. Afegiries o trauries alguna font de Formació?
2. Com creus que et forma la RdV?
3. Contempla un dels dos textos de Joan proposats i prega amb ell.
Quines crides et fa el Senyor?
4. Com et forma la realitat?